

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL APLINKOS MINISTRO 2002 M. RUGPJŪČIO 10 D. ĮSAKYMO NR. 414 „DĖL
DUBYSOS REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTO PATVIRTINIMO“
PAKEITIMO**

2008 m. sausio 31 d. Nr. D1-92
Vilnius

P a k e i ĉ i u Dubysos regioninio parko apsaugos reglamentą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. 414 „Dėl Dubysos regioninio parko apsaugos reglamento patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. [86-3713](#)), ir išdėstau jį nauja redakcija (pridedama).

L. E. APLINKOS MINISTRO PAREIGAS

ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. 425
(Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2008 m. sausio 31 d. įsakymo Nr. D1-92
redakcija)

DUBYSOS REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Dubysos regioninio parko apsaugos reglamentas (toliau – Reglamentas) – nustato specialius Dubysos regioninio parko teritorijų planavimo, statinių projektavimo ir statybos jo teritorijoje reikalavimus bei apsaugos, tvarkymo ir naudojimo ypatumus.

2. Veiklą Dubysos regioniniame parke (toliau – Regioninis parkas) reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų (Žin., 1993, Nr. 623-1188; 2001, Nr. [108-3902](#)), Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos (Žin., 1992, Nr. [5-75](#)), Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos (Žin., 1995, Nr. [3-37](#); 2004, Nr. [153-5571](#)), Lietuvos Respublikos miškų (Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 2001, Nr. [35-1161](#)), Lietuvos Respublikos vandens (Žin., 1997, Nr. [104-2615](#); 2003, Nr. 36-1544), Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo (Žin., 1995, Nr. [107-2391](#); 2004, Nr. [21-617](#)), Lietuvos Respublikos statybos (Žin., 1996, Nr. [32-788](#); 2001, Nr. [101-3597](#)), Lietuvos Respublikos turizmo (Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2002, Nr. [123-5507](#)), Saugaus eismo automobilių keliais (Žin., 2000, Nr. [92-2883](#)) įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimu Nr. 343 (Žin., 1992, Nr. [22-652](#), 1996, Nr. 2-43), Dubysos regioninio parko nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. balandžio 29 d. nutarimu Nr. 490 (Žin., 1999, Nr. [39-1227](#)), statybos techniniai reglamentai, šis Reglamentas, kiti teisės aktai bei apsaugos sutartys, kurios gali būti sudaromos dėl veiklos apribojimų Dubysos regioniniame parke, konkrečių žemės, miško bei vandens telkinio naudojimo sąlygų nustatymo, Dubysos regioninio parko ir jo zonų ribų planas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. gegužės 5 d. nutarimu Nr. 426 (Žin., 2006, 51-1886), Dubysos regioninio parko tvarkymo planas, patvirtintas aplinkos ministro 2006 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-348 (Žin., 2006, Nr. [82-3291](#)), Regioninio parko dalių specialieji ar detalieji planai, gamtotvarkos ir paveldotvarkos planai, bendrieji planai.

3. Kultūros paveldo objektams (nekilnojamosioms kultūros vertybėms), esantiems Regioniniame parke, priežiūros, tvarkymo ir naudojimo sąlygas nustato kultūros paveldo objektų (nekilnojamųjų kultūros vertybių) apsaugos reglamentai ir/ar specialiojo teritorijų planavimo dokumentai.

4. Gamtos paveldo objektai (saugomi gamtiniai kraštovaizdžio objektai) ir jų teritorijos tvarkomos remiantis Saugomų teritorijų įstatymu, Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų, grybų rūšių ir bendrijų įstatymu (Žin., 1997, Nr. [108-2727](#); 2001, Nr. 110-3987), Specialiosiomis žemės ir miško naudojimo sąlygomis bei Gamtos paveldo objektų nuostatais, patvirtintais 2005 m. balandžio 19 d. aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-214 (Žin., 2005, Nr. [58-2026](#)), pagal šių objektų gamtotvarkos projektus.

5. Atskiros Regioninio parko dalys yra paskelbtos paukščių apsaugai svarbiomis teritorijomis (toliau – PAST), įtraukus jas į Saugomų teritorijų arba jų dalių, kuriose yra paukščių apsaugai svarbių teritorijų, sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 8 d. nutarimu Nr. 399 (Žin., 2004, Nr. [55-1899](#); 2006, Nr. 92-3635), jos taip pat yra įtrauktos į Vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų (toliau – BAST) atrankos kriterijus, sąrašą, skirtą pateikti Europos Komisijai, kuris patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. birželio 15 d. įsakymu Nr. D1-

302 (Žin., 2005, Nr. [105-3908](#)).

Veiklą šiose teritorijose reglamentuoja, apsaugos ir tvarkymo režimą nustato Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Bendrieji buveinių ar paukščių apsaugai svarbių teritorijų nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. kovo 15 d. nutarimu Nr. 276 (Žin., 2004, Nr. [41-1335](#)), kiti įstatymai bei teisės aktai, taip pat šis Reglamentas. Planų, programų ir ūkinės veiklos projektų įgyvendinimo poveikis PAST ir vietovėms, atitinkančioms BAST atrankos kriterijus, vertinamas Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo (Žin., 1996, Nr. [82-1965](#); 2005, Nr. 84-3105) ir Planų ir programų strateginio pasekmių aplinkai vertinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 18 d. nutarimu Nr. 967 (Žin., 2004, Nr. [130-4650](#)), nustatyta tvarka.

6. Reglamente vartojamos sąvokos:

Apžvalgos aikštelė (regykla) – vieta, skirta stebėti atsiveriančią panoramą, kurioje gali būti įrengti mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, apžvalgos bokštas. Joje gali būti įrengti stebėjimui pritaikyti įrenginiai (žiūronai, teleskopai).

Atokvėpio vieta – trumpalaikiam poilsui be nakvynės skirta teritorija greta pažintinių takų, rekreacinio prioriteto zonose ir kitose vietose. Joje įrengiami miško baldai, mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai ar įrenginiai (skydai, stendai, nuorodos).

Buvusi sodyba – sodyba, kurios buvimo faktas įrodytas teismo sprendimu arba kai yra išlikę buvusių statinių ir (ar) sodų liekanų arba kai sodyba pažymėta vietovės ar kituose planuose.

Istoriškai susiformavęs kultūrinis kraštovaizdis (tiek kaimiškasis, tiek miestietiškas) – tai kryptingai formuotas, tenkinantis biologinius, psichologinius (informacinius, estetinius), socialinius, ergonominius (tinkamumo veiklai), ekonominius gyvenamosios, darbo ir/ar poilsio aplinkos kokybės poreikius, kraštovaizdis.

Kraštovaizdžio estetinė vertė – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamas natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ar žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio apibūdinimas.

Lankomi objektai – skirti ir/ar pritaikyti lankymui paveldo objektai ir kiti saviti kraštovaizdžio kompleksai bei objektai, apžvalgos aikštelės (regyklos) bei kiti visuomenės poreikiams skirti objektai.

Mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai – paprastų konstrukcijų statiniai: atraminės sienutės, tvorelės, šviestuvai, lauko baldai, pavėsinės, stoginės, laiptai, lieptai, tilteliai, dekoratyvinės skulptūros, informacijai skirti statiniai ar įrenginiai (skydai, stendai, nuorodos), informaciniai ženklai bei riboženkliai bei kiti teritorijos vieningo stiliaus tvarkymo bei puošybos statiniai.

Pažintinis takas – takas, skirtas pėstiesiems, bevariklio transporto priemonių naudotojams ar žirginiam turizmui, įrengtas siekiant sudaryti sąlygas susipažinti (aplankyti) su gamtos ir/ar kultūros paveldo objektais, savitais regionais bei reiškiniais, turintis informacijai skirtų mažųjų kraštovaizdžio architektūros statinių.

Poilsio vietė – laikinai apsistoti be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengiami lauko baldai, pavėsinės, persirengimo kabinos, laužavietės, tualetas, kiti mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, automobilių stovėjimo ir sporto aikštelės. Joje turi būti sudarytos sąlygos lankytojų higienos poreikiams tenkinti bei buitiniams atliekoms surinkti.

Rekreaciniai statiniai – poilsio (žaidimo) aikštelės, regyklos, apžvalgos bokštai, medžiotojų bokšteliai, pavėsinės, pažintiniai takai su informacijai skirtais statiniais, miestų, miestelių aikščių, parkų, skverų ir kitų želdynų įranga, paplūdimių įranga, jachtų ir valčių elingai, prieplaukos, krantinės, taip pat mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai

Rekreaciniai pastatai – poilsui skirti statiniai, statinių grupės, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio namai, viešbučiai, turizmo centrai, sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, kempingų pastatai, turizmo bazės, kaimo turizmo pastatai, vasarnamiai, pirtys, nakvynės paslaugų namai, jaunimo nakvynės namai, moteliai, svečių

namai).

Stovyklavietė – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje gali būti teikiama turistinės stovyklos paslauga, pritaikyta palapinėms statyti. Joje gali būti įrengiami mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, automobilių stovėjimo aikštelė, įranga maistui ruošti, laužavietės, sudaromos sąlygos higienos poreikiams tenkinti, atliekoms surinkti bei poilsiui organizuoti.

Tradicinė etnografinio regiono architektūra – etnografiniai sričiai būdinga gyvenamosios ir kitos paskirties pastatų ir statinių architektūra, teritorinė erdvinė struktūra, statinių ryšys su kraštovaizdžiu.

Visuomenės poreikiai saugomose teritorijose – viešieji poreikiai, susiję su gyventojų bei lankytojų teise ir reikme turėti galimybes poilsiuoti, susipažinti su vertybėmis saugomose teritorijose, gamtos ir kultūros paveldu.

Vizualinė (regimoji) tarša – dėl neracionalios žmogaus veiklos vykstantis kraštovaizdžio vizualinės struktūros estetiškos kokybės praradimas (kraštovaizdžio estetinę vertę mažinančių statinių (neišvaizdžių, nederančių kraštovaizdyje architektūrinių stilių) statyba ir/ar netinkamai (neracionaliai) suformuoti želdiniai, užstojantys gamtos ir kultūros paveldo objektus, vaizdingas ir vertingas panoramas.

Kitos šiame Reglamente vartojamos sąvokos atitinka Saugomų teritorijų, Teritorijų planavimo, Statybos, Saugaus eismo automobilių keliais įstatymuose ir kituose teisės aktuose vartojamas sąvokas.

II. REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOS

7. Regioninio parko apsauga ir tvarkymas, veiklos reglamentavimas siejamas su teritorijos funkcinio prioriteto zonomis:

7.1. konservacinio prioriteto (Dubysos hidrografinis, Lyduvėnų ir Betygalos kraštovaizdžio, Luknės ir Kirkšnovės geomorfologiniai, Plauginių botaninis–zoologinis, Pasandravio istorinis ir Palono botaninis draustiniai).

7.2. ekologinės apsaugos prioriteto;

7.3. rekreacinio prioriteto (Bulavėnų, Lyduvėnų, Kalniškių, Padubysio miško, Luknės, Betygalos ir Plembergo–Tvenkinių rekreacinės teritorijos);

7.4. gyvenamosios („Padubysio“ sodininkų bendrijos gyvenvietės teritorija);

8. Regioninio parko tvarkymo plane išskiriamos kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose teritorijos naudojimas ir apsauga reguliuojama pagal Saugomų teritorijų tipinius apsaugos reglamentus, patvirtintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 996 (Žin., 2004, Nr. [131-4704](#)).

9. Regioniniame parke taikomi:

9.1. reikalavimai veiklai visose Regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti;

9.2. papildomi reikalavimai veiklai atskirose Regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti.

III. REIKALAVIMAI VEIKLAI VISOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE REGLAMENTUOTI

10. Statiniai Regioniniame parke projektuojami, statomi, rekonstruojami ir remontuojami, atsižvelgiant į vietovės kraštovaizdžio ypatumus bei tradicinės Žemaitijos etnografinio regiono architektūros savitumus, paveldo objektų apsaugos reikalavimus, siekiant:

10.1. išlaikyti gamtinio bei istoriškai susiformavusio kultūrinio kraštovaizdžio, gamtinių ir kultūrinių kompleksų bei objektų vertės požymius;

10.2. išsaugoti bendrą kraštovaizdžio struktūrą ir jo estetinę vertę, erdvinį raiškumą ir

raiškius reljefo bei hidrografinio tinklo elementus;

10.3. išlaikyti tradicinės Žemaitijos etnografinio regiono architektūros pobūdį: formas, spalvas bei dydžius, formuoti rekreacinių ir gyvenamųjų vietovių estetinį vaizdą;

10.4. išsaugoti neužsodintą mišku Dubysos upės slėnį bei šlaitų pievas, taip pat Dubysos upės intakų slėniuose esančias atviras erdves.

11. Nauji statiniai, įskaitant ir ūkininko ūkio sodybos statinius, projektuojami ir statomi tik Regioninio parko tvarkymo plane ir specialiojo arba bendrojo teritorijų planavimo dokumentuose nurodytose vietose. Esamos sodybos gali būti pritaikomos kaimo turizmo paslaugoms teikti, puoselėjant ir skleidžiant regiono etnografinės tradicijas.

12. Rengiant detalų planą arba rengiant statinių projektus Regioninio parko tvarkymo plane pažymėtoms buvusioms sodyboms atkurti, vietos pastatams statyti gali būti parinktos kitose vietose, nei jie stovėjo anksčiau, tačiau visais atvejais nepažeidžiant vertingų kraštovaizdžio elementų, taip pat laikantis 10 punkte išdėstytų reikalavimų. Kitose vietose pastatai gali būti projektuojami (statomi) ir tuo atveju, kai buvusiose negalima statyti dėl inžinerinių tinklų, susiformavusių želdinių ir kt.

13. Naujos aukštos įtampos elektros linijos neprojektuojamos. Rekonstruojant esamas ir rengiant naujas žemos įtampos elektros perdavimo linijas, jos tiesiamos požeminiais kabeliais.

14. Inžineriniai statiniai, inžineriniai tinklai bei susisiekimo komunikacijos projektuojamos, statomos (tiesiamos), rekonstruojamos ar kapitališkai remontuojamos kuo mažiau keičiant kraštovaizdžio pobūdį bei neteršiant aplinkos. Rekonstruojant kelius, teritorijų planavimo dokumentuose numatytus naudoti autoturizmui, gerinant kelių dangą išlaikomas esamų kelių pobūdis.

15. Lengvųjų automobilių ir autobusų stovėjimo aikštelės projektuojamos ne arčiau kaip 20 m nuo vandens telkinio kranto, bet visais atvejais už vandens telkinio apsauginės juostos ribų. Projektuojant lengvųjų automobilių ir autobusų stovėjimo aikšteles, didesnes kaip 500 m² ploto, turi būti numatytos želdinių juostos, skaidančios aikšteles mažesnėmis dalimis. Visos stovėjimo aikštelės privalo turėti aiškias automobilių parkavimo ribas ir būti pažymėtos atitinkamais ženklais.

16. Regioninio parko miškuose, išskyrus rekreacinio prioriteto zonų miškus, formuojama tik minimali rekreacinė infrastruktūra: įrengiami pažintiniai (pėsčiųjų, dviračių, žirginio turizmo) takai, apžvalgos aikštelės (regyklos), atokvėpio vietos ir kt., išsaugant natūralią gamtinę aplinką.

17. Regioniniame parke, įvertinant kraštovaizdžio bei gamtos ir kultūros paveldo apsaugos reikalavimus, statiniai statomi, rekonstruojami ir remontuojami laikantis Statybos įstatymo, statybos techninių reglamentų, normatyvinių saugos ir paskirties dokumentų ir kitų teisės aktų bei tradicinės etnografinio regiono architektūros savitumų, paveldo objektų apsaugos reikalavimų ir šių sąlygų:

17.1. viename žemės sklype galima statyti tik vieną gyvenamąjį namą ir priklausinius. Neleidžiama statyti sublokuotų gyvenamųjų namų;

17.2. esamose sodybose (ar buvusiose) gali būti statomi nauji statiniai ar didinamas sklypo užstatymo plotas (bet ne daugiau kaip 700 m²) ir esamų pastatų tūris, išlaikant charakteringus architektūrinius statinio dydžius;

17.3. didžiausias gyvenamųjų namų aukštis iki pastatų karnizo – 4,0 m, iki kraigo – 8,5 m (aukštis skaičiuojamas nuo pastato užstatomo žemės paviršiaus ploto nuolydžio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško);

17.4. priklausiniai gali būti statomi ne aukštesni kaip 8,5 m;

17.5. kai žemės sklypo plotas yra iki 0,5 ha, pastatų bendras užimamas plotas turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.02.09:2005 „Vienbučiai gyvenamieji pastatai“, patvirtinto 2005 m. liepos 1 d. aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-338 (Žin., 2005, Nr. [93-3464](#)) 9 priedo reikalavimus, bet negali viršyti 300 m². Kai žemės sklypo plotas didesnis nei 0,5 ha, pastatų bendras užimamas plotas negali viršyti 700 m², iš jų gyvenamuoju namu užstatomas plotas – iki 140 m²;

17.6. pastatų statybai ir apdailai naudojamos tradicinės statybinės ir apdailos medžiagos (sienoms – medis, akmuo, plytos, tinkas ar jas imituojančios medžiagos; stogo dangai – nendrės, gontai, čerpės ar jas imituojančios medžiagos). Draudžiama statinius apkalti plastikinėmis dailylentėmis;

17.7. pastatus (sienas, stogus) rekomenduojama dažyti etnografiniam regionui būdingomis spalvomis: sienas – pilka, ruda ir gelsva (šviesi molio); stogo danga – pilka, ruda ar rausva (degto molio);

17.8. langai projektuojami trijų (dviejų) dalių.

18. Mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai įrengiami nemažinant kraštovaizdžio estetinės vertės bei turi atitikti šiuos reikalavimus:

18.1. tvorų dydžiai ir medžiagos numatomos, atsižvelgiant į kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kurioje yra planuojama teritorija, reikalavimus bei aptveriamų pastatų stilių. Paveldo objektams aptverti nustatomos specialios sąlygos, naudojamos autentiškos arba imituojančios autentiškas medžiagas ir formas;

18.2. sodybas tvirti ažūrinėmis tvoromis (vielos, virbų, tašelių) be cokolio iki 1,5 m aukščio; neleidžiama aptverti sodybų (namų valdų) neperregimomis tvoromis;

18.3. neleidžiama tvirti miškų, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti pažeistus medynus, kitus gamtos išteklius, kai to reikia miško želdiniams ir žėliniams apsaugoti nuo žvėrių daromos žalos bei nustatyta tvarka steigiant aptvarus medžiojams gyvūnams laikyti arba kai tai būtina saugioms eismo sąlygoms keliuose užtikrinti;

18.4. neleidžiama aptverti natūralių paviršinių vandens telkinių ir jų apsaugos juostų, išskyrus specialios paskirties teritorijose;

18.5. namų valdose, vandens telkinių pakrantėse gali būti įrengti mediniai lieptai ir tilteliai iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto, bet ne didesni kaip 30 m² ploto, iki 0,5 m aukščio nuo vandens paviršiaus;

18.6. pavėsinės statomos iš medžio, stogų danga nendrės, gontai, čerpės ar jas imituojančios medžiagos. Šių statinių aukštis ne didesnis kaip 4 m, užstatymo plotas ne didesnis kaip 15 m².

19. Užrašai informaciniuose, reklaminiuose skyduose, stenduose, nuorodose rašomi valstybine kalba, vadovaujantis Valstybinės kalbos įstatymo (Žin., 1995, Nr. [15-344](#)) ir poįstatyminių teisės aktų nuostatomis. Informacinių skydų ar stendų pastatymo vieta turi būti derinama su Regioninio parko direkcija.

20. Draudžiama informacijos ir reklamos skydus, stendus kabinti ar kitaip tvirtinti ant medžių, gamtos ir kultūros paveldo objektų, įrengti juos paminklų vizualinės apsaugos zonose.

21. Buvusių žemės ūkio įmonių pastatus, ypač esančius draustiniuose, ekologinės apsaugos bei rekreacinio prioriteto zonose prie pažintinių takų, regyklų bei lankomų objektų, rekomenduojama griauti arba perstatyti į atitinkančius Regioninio parko steigimo tikslus bei architektūrinius reikalavimus pastatus, reikalingus visuomenės poreikiams.

22. Regioniniame parke draudžiama statyti, laikyti ir naudoti vagonėlius ir kilnojamuosius objektus/įrenginius (namelius, konteinerius, nebenaudojamas transporto priemonės, sandėliukus, garažus, bitininkų/sodininkų vagonėlius/ namelius), išskyrus Statybos įstatyme, kituose teisės aktuose numatytus atvejus ir teisės aktų nustatyta tvarka masiniams renginiams naudojamus laikinus statinius, objektus ir įrenginius.

23. Regioniniame parke draudžiama važinėti ne keliais, ne keliuose statyti ar kitaip eksploatuoti motorines transporto priemones (įskaitant dvirates, trirates ir keturrates savaeigės transporto priemones), išskyrus specialiąsias transporto priemones, žemės ir miškų ūkio techniką, Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

IV. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KONSERVACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE (DRAUSTINIUOSE) REGLAMENTUOTI

24. Rengiant detaliuosius etnografinių požiūrių vertingų vietovių, išlaikiusių senąją struktūrą ir/ar architektūrą, planus, iš esmės nekeisti susiklosčiusios planinės struktūros, vertingų gamtos ar kultūros elementų, numatyti būdus jiems išryškinti ar prarastiems atkurti.

25. Regioninio parko draustiniuose statomiems statiniams taikomi šie reikalavimai:

25.1. gyvenamieji namai projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su palėpe iki 8,5 m² ir vieno aukšto priklausiniai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti draustinyje esančius kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia atkurti, formuoti buvusio (iki 1940 m.) užstatymo pobūdį, pastatyti apžvalgos ar miškų priešgaisrinio stebėjimo bokštus;

25.2. neleidžiama statyti naujų bei plėsti esamų rekreacinių pastatų ir kompleksų;

25.3. gyvenamuosiuose bei ūkiniuose pastatuose draudžiama projektuoti bei įrengti vitrininius langus. Pastatų stoguose gali būti įrengti tūriniai stoglangiai. Su stogo danga sutapdinti stoglangiai įrengiami stogo plokštumoje tik iš kiemo pusės;

25.4. draudžiama statyti mobiliojo ir radijo ryšio stiebus;

25.5. bendras sklypo statiniais užstatomas plotas negali viršyti 600 m².

26. Išekspluatuotus nerūdinių statybinių medžiagų karjerus ir durpynus rekomenduojama rekultivuoti taikant priemones, atitinkančias draustinio steigimo tikslus (įveisiant miškus, įrengiant vandens telkinius, atkuriant pievų ir pelkių bendrijas), biologinės įvairovės apsaugos bei gausinimo reikalavimus.

V. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI EKOLOGINĖS APSAUGOS PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

27. Paveldo objektų (saugomų kraštovaizdžio objektų) teritorijose, jų apsaugos zonose neleidžiama įveisti miško, statyti statinių, užstojančių paveldo objektus, trukdančių juos apžvelgti nuo pagrindinių priėjimų, pažeidžiančių jų raiškumą, didinančių teritorijos vizualinę (regimąją) taršą.

VI. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI REKREACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

28. Rekreacinio prioriteto funkcinėse zonose išskirtos intensyvaus (NRb-urbanizuotos rekreacinės aplinkos) ir ekstensyvaus (NRa-subnatūralios (neurbanizuojamos) rekreacinės aplinkos) rekreacinio naudojimo tvarkymo teritorijos.

29. Rekreacinio prioriteto funkcinėse zonose esamos sodybos gali būti pritaikomos rekreaciniams pastatams įrengti.

30. Rekreacinio prioriteto funkcinėse zonose esančiuose kaimuose galima rekreacinių statinių statyba, jeigu tai neprieštarauja Regioninio parko tvarkymo planui, taikant šiuos reikalavimus sklypų užstatymo plotui reglamentuoti:

30.1. teritorijų planavimo dokumentuose visuomenės poreikiams išskirtose teritorijose gali būti statomos ir didesnės pavėsinės, nei nurodyta 18.6 punkte, rekreacinių teritorijų tvarkymo planuose nustatytoje vietose;

30.2. plėtojama tik poilsio ir turizmo paslaugų infrastruktūra. Jose negalima bloginti rekreacinių išteklių kokybės, naikinti kraštovaizdžio estetinio potencialo, projektuoti ir statyti su rekreacija nesusijusių pastatų bei įrangos;

30.3. infrastruktūra kuriama intensyvaus naudojimo rekreacinio prioriteto funkcinėse zonose, nestatant rekreacinių statinių gamtinį pobūdį išlaikiusiame kraštovaizdyje, nestatant naujų didelių (daugiau kaip 60 vietų) rekreacinių pastatų;

30.4. projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su palėpe (iki 8,5 m) rekreaciniai pastatai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia įrengti apžvalgos bokštą;

30.5. rekreacinių pastatų talpumas gali būti didinamas rekonstruojant esamus

rekreacinius pastatus bei pritaikant sodybas rekreaciniams pastatams įrengti;

30.6. ekstensyvaus rekreacinio naudojimo teritorijose įrengiamos trumpalaikio poilsio vietos – poilsiavietės, atokvėpio vietos bei paplūdimiai su minimalia rekreacine įranga;

30.7. urbanizuotos rekreacinės aplinkos kraštovaizdžio tvarkymo zonose, už pakrantės apsaugos juostos ribų, visuomenės reikmėms skirtose teritorijose gali būti statomos didesnio kaip 25 m² užstatymo pirtys be rūsio.

31. Rekreacinio prioriteto zonose, įskaitant miškus, įgyvendinamos sanitarinių-higieninių ir estetinių savybių gerinimo, reginių formavimo bei medynų atsparumo didinimo priemonės.

32. Miško parkai kuriami Regioninio parko tvarkymo plane numatytose vietose, įrengiant jiems būtiną rekreacinę infrastruktūrą.

33. Autoturizmui pritaikomi esami bendro naudojimo keliai ir miško bei lauko keliai, įrengiant specialius pažintinius autoturizmo maršrutus.

34. Turistinių trasų tinklas kuriamas taip, kad būtų sudarytos galimybės pasiekti visus svarbiausius lankomus Regioninio parko objektus.

35. Gamtinė aplinka rekreaciniams poreikiams pertvarkoma minimaliai. Regioninio parko rekreacinio prioriteto zonose nustatomos šios teritorijų tvarkymo veiklos sąlygos ir apribojimai:

35.1. vykdomi darbai, didinantys vietovės estetinį potencialą, naudojamos kraštovaizdžio formavimo priemonės;

35.2. gerinamos vietovės eksponavimo galimybės;

35.3. formuojami rekreaciniai želdiniai;

35.4. vandens telkiniai ar jų dalys naudojamos, formuojant aplinką numatytoms vandens rekreacijos rūšims;

35.5. įrengiami reikalingi paplūdimio įrenginiai, poilsiui paruošiama pakrantė.

VII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI GYVENAMOSIOS PASKIRTIES FUNKCINĖJE ZONOJE REGLAMENTUOTI

36. Dubysos regioniniame parke esanti sodininkų bendrijos gyvenvietė neplečiama.

37. Žemės sklypuose, esančiuose sodininkų bendrijos gyvenvietėje, įvertinant kraštovaizdžio bei gamtos ir kultūros paveldo apsaugos reikalavimus, gali būti statomi ir rekonstruojami gyvenamieji namai bei jų priklausiniai, laikantis galiojančių statybos techninių reglamentų.

VIII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI PAST IR VIETOVĖSE, ATITINKANČIOSE BAST ATRANKOS KRITERIJUS, REGLAMENTUOTI

38. Į Regioninį parką patenkančioje Dubysos upės slėnio PAST dalyje draudžiama:

38.1. keisi pagrindinę tikslinę žemės naudojimo paskirtį, išskyrus keitimą į konservacinę paskirtį;

38.2. pievas ir ganyklas paversti ariama žeme;

38.3. keisti hidrologinį režimą;

38.4. įveisti miškus;

38.5. stovyklauti kovo – rugpjūčio mėnesiais, išskyrus nustatytas rekreacines teritorijas;

38.6. apsodinti eroduojančius vandens telkinių krantus.

39. Į Regioninį parką patenkančioje BAST Dubysos upė žemiau Lyduvėnų draudžiama:

39.1. tiesinti upių ir upelių vagas, sausinti buveines;

39.2. medžioti su spąstais;

39.3. plaukioti motorinėmis plaukiojimo priemonėmis gegužės-liepos mėnesiais;

39.4. žvejoti statomaisiais tinklais, venteriais, neturinčiais specialių ūdras apsaugančių priemonių;

- 39.5. sumažinti upės nuotėkį daugiau kaip 20 procentų vidutinio nuotėkio per mėnesį;
- 39.6. statyti dirbtines kliūtis lašišų migracijos keliuose;
- 39.7. žvejoti spinningais nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d., taip plūdinėmis ir dugninėmis meškerėmis naudojant masalui gyvas žuvelės;
- 39.8. įveisti plėšriąsias ir nevietinių rūšių žuvis.

IX. SKATINAMA VEIKLA

- 40. Regioniniame parke skatinama:
 - 40.1. veikla, išsauganti ir išryškinanti kraštovaizdžio įvairovę;
 - 40.2. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas, didinant biologinę įvairovę, įveisiant ir formuojant mišrius medynus;
 - 40.3. miškų sodinimas nuskurdintose agrarinėse teritorijose, esančiose gamtinio karkaso elementuose, nustatytuose Raseinių rajono miškų išdėstymo žemėtvarkos scheme. Želdinių juostomis ar grupėmis rekomenduojama skaidyti plačius intensyvios žemdirbystės laukus arba želdinti ribas tarp ūkininkų sklypų;
 - 40.4. pažeistų kraštovaizdžio kompleksų bei objektų atkūrimas, remiantis Regioninio parko tvarkymo planu;
 - 40.5. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas, ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo bei panaudojimo būdų, taip pat naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas;
 - 40.6. gamtos ir kultūros paveldo objektų, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas, siekiant suinteresuoti objektų savininkus, valdytojus ir naudotojus vertybių apsauga, pritraukti Regioninio parko lankytojus;
 - 40.7. apžvalgos bokštų įrengimas ir naudojimas pagal nustatyta tvarka parengtus projektus;
 - 40.8. pažintinio turizmo organizavimas, prioritetą teikiant autoturizmui, dviračių, pėsčiųjų ir vandens turizmui;
 - 40.9. poilsiaviečių įrengimas rekreacinio funkcinio prioriteto zonose, teritorijų planavimo dokumentuose nustatytose vietose;
 - 40.10. rekreacinės infrastruktūros kūrimas, mokomųjų ir pažintinių takų projektavimas ir įrengimas;
 - 40.11. etnokultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, kaimo turizmo, rekreacinio verslo plėtra nustatytose vietose, patalpų Regioninio parko lankytojams apgyvendinti nuoma.
 - 41. PAST ir vietovėse, atitinkančiose BAST atrankos kriterijus, skatinama įgyvendinti saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas gamtotvarkos priemonės ir ūkininkavimo formas, palaikančias tinkamą buveinių būklę.
-